

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 704/2015
13.08.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Труљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ј., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., адвоката Б.У., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крушевцу К 4440/10 – Кв 60/15 од 14.04.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж2 124/15 од 15.06.2015. године, у седници већа одржаној 13.08.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., адвоката Б.У., поднет против правноснажних решења Основног суда у Крушевцу К 4440/10 - Кв 60/15 од 14.04.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж2 124/15 од 15.06.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу К 4440/10 – Кв 60/15 од 14.04.2015. године, окривљеном С.Ј., новчана казна у одређеном износу од 10.000,00 динара, а која му је изречена пресудом Основног суда у Крушевцу К 4440/10 од 25.04.2012. године и која није исплаћена, замењена је казном затвора, тако што је за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одређен један дан казне затвора, па му је одређена казна затвора у трајању од 10 дана коју је дужан издржати по правноснажности решења, с тим што ће се извршење казне затвора обуставити уколико окривљени плати новчану казну у целости.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Кж2 124/15 од 15.06.2015. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног С.Ј. изјављена против решења Основног суда у Крушевцу К 4440/10 - Кв 60/15 од 15.04.2015. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног С.Ј., адвокат Б.У., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења и утврди да је наступила застарелост извршења предметне кривичне санкције.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, одржаној без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, размотрио списе предмета и нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног С.Ј. у захтеву за заштиту законитости истиче да је окривљени С.Ј., пресудом Основног суда у Крушевцу К 4440/10, правноснажна 08.11.2012. године, осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, а да је побијано првостепено решење Основног суда у Крушевцу донето 14.04.2015. године, односно по истеку рока од две године од правноснажности пресуде којом је новчана казна изречена, због чега бранилац сматра да је у смислу члана 105. став 1. тачка 7) Кривичног законика и члана 107. став 1. Кривичног законика, наступила релативна застарелост извршења предметне новчане казне и то дана 08.11.2014. године, па иста није могла бити замењена казном затвора побијаним решењима.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног указује да су у конкретном случају повређене одредбе члана 105. став 1. тачка 7) и 107. став 1. КЗ, а с обзиром на то да је пре доношења побијаних решења већ наступила застарелост извршења предметне новчане казне.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде одредаба члана 105. став 1. тачка 7) и 107. став 1. Кривичног законика, а због којих повреда одредаба Кривичног законика једино Републички јавни тужилац има могућност подношења захтева за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног С.Ј., оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.